

مقایسه روش‌های پروتئین‌زدایی در سنجش

نیتریک اکساید سرمی به روش گریس

دکتر اصغر قاسمی^{*}، دکتر مهدی هدایتی^{*}، حامد بیابانی^{*}، دکتر علی خوشباطن^{**}، دکتر علیرضا عسگری^{**}

* مرکز تحقیقات غدد درون ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
** گروه فیزیولوژی و بیوفیزیک، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)

چکیده

سابقه و هدف: نیتریک اکساید در بسیاری از فرآیندهای فیزیولوژیک و پاتولوژیک نقش دارد. اخیراً توجه زیادی به اندازه‌گیری نیتریک اکساید سرمی معطوف شده است. ما در مطالعه قبلی روشی ساده، ارزان و سریع برای اندازه‌گیری نیتریک اکساید سرمی را طبق واکنش گریس ارزیابی کردیم، از آنجایی که پروتئین‌زدایی نمونه‌ها برای سنجش نیتریک اکساید سرمی با روش گریس ضروری است، در این مطالعه روش‌های مختلف پروتئین‌زدایی سرم برای سنجش نیتریک اکساید سرمی مورد بررسی قرار گرفت.

روش بررسی: ده روش پروتئین‌زدایی شامل استفاده از متانول، اتانول، سولفات روی، متانول/دی‌اتیل‌اتر، استونیتریل، PCA، TCA، تنگستات سدیم و سولفات آمونیوم و فیلتر ۱۰۰۰۰ دالتونی، روی ۴۲ نمونه سرم انسانی مورد بررسی قرار گرفت و نتایج سنجش نیتریک اکساید در روش‌های مختلف با روش فیلتر به عنوان مرجع مقایسه شد. همچنین میزان نیتریک اکساید در ۶۰ نمونه سرمی تهیه شده از افراد بالغ داوطلب سنجش گردید.

یافته‌ها: ضریب همبستگی رسوپدهی با متانول، اتانول، سولفات روی، متانول/دی‌اتیل‌اتر، استونیتریل، PCA، تنگستات سدیم و سولفات آمونیوم با روش فیلتر به ترتیب 0.84 ± 0.01 ، 0.92 ± 0.01 ، 0.85 ± 0.01 ، 0.91 ± 0.01 و 0.78 ± 0.01 بود. متانول، اتانول و متانول/دی‌اتیل‌اتر سبب تخمین بیش از حد و PCA، تنگستات سدیم و سولفات آمونیوم سبب تخمین کمتر از حد نیتریک اکساید سرمی در مقایسه با فیلتر شدند. نتایج سنجش نیتریک اکساید در سرم افراد بالغ دارای توزیع نرمال با میانگین $\pm$ خطای معیار 33 ± 3 میکرومول در لیتر بود.

نتیجه‌گیری: اگرچه در مطالعات مختلف از روش‌های متفاوتی جهت پروتئین‌زدایی نمونه‌های سرمی جهت سنجش نیتریک اکساید استفاده می‌شود، طبق نتایج حاصل از این مطالعه به نظر می‌رسد استفاده از سولفات روی بهترین انتخاب باشد.

واژگان کلیدی: نیتریک اکساید، پروتئین‌زدایی، واکنش گریس، سرم.

نیتریک اکساید در محیط *in vivo* فراهم می‌آورد (۲).
همبستگی بالایی بین تولید نیتریک اکساید درون‌زا و سطوح نیتریت/نیترات (NOx) در سرم، پلاسمما و ادرار گزارش شده است (۳). ساده‌ترین و رایج‌ترین روش اندازه‌گیری این آنیون‌ها روش رنگ‌سنگی بر مبنای واکنش گریس (Griess) می‌باشد. اساس این واکنش تشکیل رنگ از دی‌آزوتابسیون (diazotization) یک سولفانامید به کمک نیتریت در محیط اسیدی و سپس کثروگاسیون آن با یک آمین آزماتیک مثل

مقدمه

بهدلیل کوتاه‌بودن نیمه عمر نیتریک اکساید، اندازه‌گیری مستقیم آن نسبتاً مشکل است (۱،۲)، لذا اندازه‌گیری آن با استفاده از متابولیت‌های پایدارش یعنی نیتریت و نیترات صورت می‌گیرد. این سنجش تخمین قابل اطمینانی از بروند

آدرس نویسنده مسئول: تهران، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، مرکز تحقیقات غدد درون ریز و متابولیسم، دکتر اصغر قاسمی (email: Ghasemi@erc.ac.ir)

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۵/۸/۲۴
تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۶/۲/۱۷

روش‌های پروتئین‌زدایی در سنجش نیتریک اکساید

تنگستات‌سدیم ۱ میلی‌لیتر از محلول ۱ درصد تنگستات‌سدیم (تهیه شده در اسید سولفوریک ۶۷ میلی‌مولار) به ۱۰۰ میکرولیتر سرم اضافه گردید^(۹). در روش دیگر به‌هازای هر میلی‌لیتر نمونه، ۶۰۰ میلی‌گرم پودر سولفات‌آمونیوم اضافه شد^(۹). برای پروتئین‌زدایی توسط فیلتر که در این مطالعه به عنوان روش مرجع استفاده شد، سرم‌ها از فیلترهای ۱۰ کیلوالالتونی عبور داده شدند^(۲). در تمام موارد فوق، نمونه‌ها پس از مخلوط شدن به مدت ۱۰ دقیقه در ۱۰۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ شدند و از محلول فوقانی جهت اندازه‌گیری NOx استفاده شد.

سنجش نیتریک اکساید توسط واکنش گریس به روش میکروپلیتی انجام پذیرفت^(۱۰). برای اندازه‌گیری غلظت نیتریت و نیترات (NOx) تام، در یک میکروپلیت الیزا ابتدا ۱۰۰ میکرولیتر سرم پروتئین‌زدایی شده، و سپس ۱۰۰ میکرولیتر محلول کلریدوانادیوم (III)^(۸) (۸ میلی‌گرم در میلی‌لیتر) اضافه شد تا نیترات‌ها به نیتریت تبدیل شوند. سپس ۱۰۰ میکرولیتر مخلوط^(۱) به (۱) سولفانامید و NEDD افزوده و به مدت ۳۰ دقیقه در ۳۷ درجه سانتیگراد انکوبه گردید. بعد از انجام واکنش و تشكیل رنگ، جذب نوری حاصل از تشكیل ماده رنگی در ۵۴۰ نانومتر توسط دستگاه خوانشگر الیزا منحنی استاندارد غلظت نمونه‌ها محاسبه شد. غلظت‌های منحنی استاندارد شامل ۰، ۲۰، ۴۰، ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ میکرومول در لیتر بود.

داده‌ها به صورت میانگین $\pm$ خطای معیار یا درصد بیان شد. برای تعیین ضریب همبستگی بین نتایج روش‌های مختلف پروتئین‌زدایی با نتایج روش فیلتر، از ضریب همبستگی پیرسون محاسبه شد. برای مقایسه روش‌های مختلف پروتئین‌زدایی، سنجش بر روی ۴۲ نمونه سرم به صورت دوتایی انجام شد. سپس سطح سرمی متابولیت‌های نیتریک اکساید سرمی ۶۰ نمونه تهیه شده از افراد داوطلب بالغ اندازه‌گیری شد. برای بررسی نرمال بودن توزیع داده‌ها از آزمون Kolmogorov-Smirnov استفاده شد. برای آنالیز داده‌ها از نرم افزار SPSS (نسخه ۱۱/۵) استفاده شد.

یافته‌ها

ضریب همبستگی پیرسون بین نتایج حاصل از فیلتر با روش‌های رسوب‌دهی توسط متانول، اتانول، سولفات‌روی، متانول/دی‌اتیل‌اتر، استونیتریل، TCA، PCA، تنگستات‌سدیم

NEDD می‌باشد. دلایلی مانند ساده بودن روش، عدم نیاز به ابزار گران قیمت، امکان انجام آزمون توسط آنالیزورهای خودکار، قابلیت استفاده از نمونه‌های مختلف مانند محیط کشت، سرم، پلاسمما، ادرار و مایع مغزی نخاعی سبب کاربرد گسترده این روش شده است^(۲). بدلیل تداخل کدورت ناشی از رسوب پروتئین، مرحله پروتئین‌زدایی برای نمونه‌های سرمی و پلاسمایی در واکنش گریس ضروری است^(۱،۴،۵). برای اندازه‌گیری NOx از روش‌های مختلفی جهت پروتئین‌زدایی سرم استفاده شده است. فیلتر نمودن سرم توسط فیلترهای ۳۰ و ۱۰ کیلوالالتونی^(۶) که سبب جدا شدن پروتئین‌های سرم ضمن، سانتریفیوژ از این فیلترها می‌گردد، اضافه نمودن اتانول^(۷)، ترکیب متانول/دی‌اتیل‌اتر^(۲،۴) و سولفات‌روی^(۴،۵) به نمونه‌های سرمی از روش‌های رایج برای منظور فوق محسوب می‌گردد. علی‌رغم استفاده از روش‌های مختلف پروتئین‌زدایی برای سنجش نیتریک اکساید سرمی هنوز مطالعه‌ای جهت مقایسه روش‌های مختلف پروتئین‌زدایی صورت نگرفته است. هدف این مطالعه مقایسه روش‌های مختلف پروتئین‌زدایی در سنجش نیتریک اکساید سرمی طبق واکنش گریس می‌باشد.

مواد و روشها

NEED: N-1-(naphthyl)ethylenediamine از سولفانامید، اسید فسفیک، متانول، اتانول، استونیتریل، سولفات‌روی، دی‌اتیل‌اتر، اسید تری‌کلرواستیک (TCA)، اسید پرکلرواستیک (PCA)، تنگستات‌سدیم و سولفات‌آمونیوم ساخت شرکت مرک (آلمان) و از Vanadium [III]-chloride فلوكا (سویس) استفاده شد. پلیت الیزا از شرکت نانک (دانمارک) تهیه گردید.

چهل و دو نمونه سرمی از افراد داوطلب به صورت اتفاقی گرفته شد. جهت پروتئین‌زدایی با حللاهای متانول و استونیتریل ۳۰۰ میکرولیتر از سرم با ۳۰۰ میکرولیتر از حللاهای مذکور مخلوط گردید^(۸،۹). در مورد اتانول، ۲۰۰ میکرولیتر از نمونه با ۴۰۰ میکرولیتر از حللا مخلوط شد^(۷). برای پروتئین‌زدایی با سولفات‌روی ۴۰۰ میکرولیتر نمونه با ۶ میلی‌گرم پودر سولفات‌روی مخلوط گردید^(۵). برای پروتئین زدایی توسط مخلوط متانول/دی‌اتیل‌اتر و ۹۰۰ TCA میکرولیتر از مخلوط متانول/دی‌اتیل‌اتر^(۳) به (۱) و ۵ TCA درصد به ۱۰۰ میکرولیتر نمونه اضافه گردید^(۱،۹). برای پروتئین‌زدایی با PCA محلول ۰/۶ نرمال PCA با نسبت حجمی مساوی با نمونه مخلوط گردید^(۹). در مورد

بحث

در این مطالعه ۱۰ روش رایج پروتئین‌زدایی در اندازه‌گیری نیتریک‌اکساید سرمی به روش گریس مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد که اکثر روش‌های مورد استفاده برای پروتئین‌زدایی نمونه سرمی جهت اندازه‌گیری متابولیت‌های نیتریک‌اکساید همبستگی نسبتاً خوبی با روش فیلتر به عنوان روش مرجع دارند. اما برخی روش‌ها سبب تخمین بیش از میزان و برخی سبب تخمین کمتر از میزان این متابولیت‌ها در مقایسه با روش پروتئین‌زدایی توسط فیلتر می‌شوند. اندازه‌گیری متابولیت‌های نیتریک‌اکساید سرمی، اگرچه به روش‌های مختلفی قابل انجام است، ولی اغلب به روش کالریمتری گریس انجام می‌شود (۱). در این روش با توجه به تداخل کدورت ناشی از رسوب تشکیل شده، باید نمونه قبل از اندازه‌گیری، پروتئین‌زدایی شود. از بین روش‌های مورد استفاده در این مطالعه، روش‌های جداسازی با فیلتر (۲) و رسوب‌دهی با اتانول (۷)، سولفات‌روی (۵)، PCA (۱۱)، متانل (۸)، متانل/دی‌اتیل‌اتر (۱) و استونیتریل (۱۲) حداقل یک بار قبل برای اندازه‌گیری NO_x سرمی استفاده شده‌اند. سایر روش‌ها نیز به منظور رسوب‌دهی پروتئین استفاده شده‌اند. اما جهت اندازه‌گیری متابولیت‌های نیتریک‌اکساید نبوده است (۹، ۱۳). برخی مطالعات خاطر نشان ساخته‌اند که به‌دلیل تبدیل نیتریت به نیتریک‌اکساید و دی‌اکسید نیتروژن فرار در محیط اسیدی، از اندازه‌گیری متابولیت‌های نیتریک‌اکساید سرمی در محیط‌های اسیدی پرهیز باید نمود (۲، ۴)، اما در یک مطالعه از اسید پرکلریک برای اندازه‌گیری متابولیت‌های پلاسمایی نیتریک‌اکساید استفاده شده است (۱۱). نتایج یک مطالعه نشان می‌دهد که پروتئین‌زدایی با سولفات‌روی سبب کاهش دقیق و تکرارپذیری در غلظت‌های بالاتر از ۵۰ میکرومولار نیتریک‌اکساید می‌شود. قابل ذکر است که در مطالعه مذکور جهت احیاء نیترات به نیتریت از آنزیم نیترات‌ردوکتاز باکتریایی استفاده شده بود (۱). استفاده از روش رسوب‌دهی با سولفات‌روی به‌دلیل جلوگیری از ایجاد کدورت در مراحل بعدی واکنش گریس نتایج خوبی داشته و مورد استفاده بسیاری از محققین و موردنصرف در بسیاری از کیت‌ها می‌باشد. به علاوه مانند کلیه روش‌های پروتئین‌زدایی شیمیایی، ارزان قیمت نیز هست (۴). در این مطالعه از سولفات‌روی جهت پروتئین‌زدایی استفاده شد. مزیت این کار رقیق‌سازی حداقل نمونه‌ها و کاهش تداخل آسکوربیات و سففات است (۱۴). جدول یک نشان می‌دهد که استفاده از

و سولفات‌آمونیوم به ترتیب ۰/۸۴، ۰/۹۲، ۰/۹۱، ۰/۷۹، ۰/۸۸ و ۰/۵۳، ۰/۹۳ و ۰/۷۸ بود. نتایج سنجش نیتریک‌اکساید با روش‌های مختلف پروتئین‌زدایی و مقایسه نتایج حاصله با روش پروتئین‌زدایی فیلتر به عنوان روش مرجع در جدول یک آورده شده است.

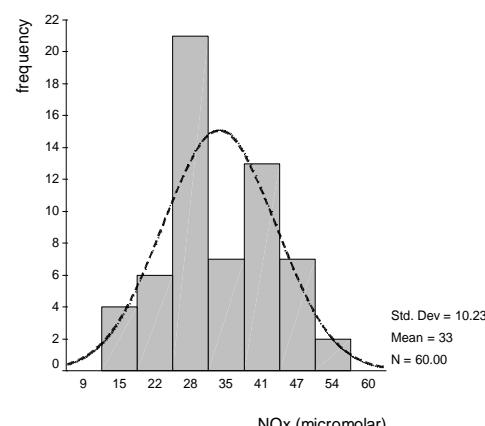
جدول ۱- همبستگی بین روش‌های مختلف پروتئین‌زدایی با روش پروتئین‌زدایی توسط فیلتر*

روش پروتئین‌زدایی	میانگین [†]	میانگین [‡]	ضریب همبستگی پیرسون
متانل (n=۴۲)	۱۳۶	۴۹±۴	
اتانل (n=۴۲)	۱۴۴	۵۲±۴	
سولفات‌روی (n=۴۲)	۹۲	۳۳±۲	
متانل/دی‌اتیل‌اتر (n=۴۰)	۱۱۱	۴۰±۳	
استونیتریل (n=۴۲)	۹۴	۳۴±۳	
TCA (n=۴۲)	۸۶	۲۱±۳	
PCA (n=۴۲)	۶۴	۲۲±۲	
تنگستات‌سدیم (n=۴۲)	۶۷	۲۴±۳	
سولفات‌آمونیوم (n=۳۸)	۲۸	۱۰±۱	
فیلتر (n=۴۲)	۱۰۰	۳۶±۳	

* در تمامی موارد فوق ضریب همبستگی معنی‌داری با روش فیلتر مشاهده شد.

[†] میانگین[‡] خطای معیار (میکرومول در لیتر) ^{*} درصد از میانگین فیلتر

نتایج حاصل از اندازه‌گیری نیتریک‌اکساید روی نمونه‌های سرمی ۶۰ فرد داوطلب بالغ و سالم (با میانگین سنی ۴۷±۹ و دامنه سنی ۳۲ تا ۶۷ سال) که پروتئین‌زدایی آنها با استفاده از سولفات‌روی انجام شد، نشان داد که میانگین[‡] خطای معیار آن $33 \pm 1/3$ میکرومول در لیتر (دامنه ۱۴-۵۷ میکرومول در لیتر) بود. هم‌چنین بر اساس نتایج تست K-S توزیع نمونه‌ها نرمال به‌دست آمد. این نتایج در نمودار ۱ نشان داده شده است.

نمودار ۱- نتایج اندازه‌گیری نیتریک‌اکساید سرمی در نمونه‌های سالم (توزیع نرمال)

روش‌های پروتئین‌زدایی در سنجش نیتریک اکساید

بر اساس نتایج حاصل از این مطالعه می‌توان گفت، اگرچه پروتئین‌زدایی نمونه‌های سرمی برای سنجش نیتریک اکساید به روش‌های مختلفی قابل انجام است، اما به نظر می‌رسد به‌غیر از روش فیلتر، استفاده از پودر سولفات‌رونی و استونیتریل برای این منظور مناسب‌تر باشد. همچنین استفاده از PCA، تنگستات‌سدیم و سولفات‌آمونیوم جهت پروتئین‌زدایی قبل از سنجش نیتریک اکساید سرمی توصیه نمی‌شود.

تشکر و قدردانی

هزینه انجام این پژوهش به طور مشترک توسط مرکز تحقیقات عدد درون‌ریز و متابولیسم دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی و مرکز تحقیقات آسیب‌های شیمیایی دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج) تامین شده است. نویسنده‌گان مراتب تشکر و قدردانی خود را از خدمات سرکار خانم وجیهه خراسانی که در اندازه‌گیری‌های آزمایشگاهی کمک نمودند، ابراز می‌دارند.

متانول، اتانول و مخلوط متانول/دی‌اتیل‌اتر سبب تخمین بیش از حد نیتریک اکساید سرمی می‌گردد که تا حدی مشابه نتایج رومیتلی و همکاران (۲۰۰۷) در اندازه‌گیری نیتریک اکساید سرمی می‌باشد (۱۵). استفاده از استونیتریل از نظر همبستگی با روش فیلتر و نزدیکی میانگین داده‌ها، نسبتاً خوب عمل کرده است. طبق نتایج این مطالعه استفاده از PCA، تنگستات سدیم و سولفات‌آمونیوم جهت پروتئین‌زدایی قبل از سنجش نیتریک اکساید سرمی عملکرد خوبی نداشته است. از مزیت‌های استفاده از فیلتر، عدم نیاز به رقیق‌سازی نمونه‌هاست اما طولانی بودن (۱ تا ۳ ساعت) و هزینه بالا از معایب آن محسوب می‌گردد (۴).

در این مطالعه، دامنه سنجش نیتریک اکساید سرمی ۱۴-۵۷ و میانگین آن ۳۳ میکرومول در لیتر است. این اعداد تطبیق خوبی با یافته‌های سایر مطالعات دارد، به طوری که گرین و همکاران میزان نیتریک اکساید پلاسمما را در دامنه ۱۵-۶۰ میکرومولار (۱۶) و Guevara میانگین نیتریک اکساید سرمی را ۳۴/۹ میکرومول در لیتر گزارش کرد (۱).

REFERENCES

1. Guevara I, Iwanejko J, Dembinska-Kiec A, Pankiewicz J, Wanat A, Anna P. Determination of nitrite/nitrate in human biological material by simple Griess reaction. *Clin Chim Acta* 1998; 274: 177-88.
2. Miranda KM, Espey MG, Wink DA. A rapid simple spectrophotometric method for simultaneous detection of nitrate and nitrite. *Nitric Oxide* 2001; 5: 62-71.
3. Granger DL, Taintor RR, Boockvar KS, Hibbs JBJr. Measurement of nitrate and nitrite in biological samples using nitrate reductase and Griess reaction. *Methods Enzymol* 1996; 268: 142-51.
4. Sun J, Zhang X, Broderick M, Fein H. Measurement of nitric oxide production in biological systems by using Griess reaction assay. *Sensors* 2003; 3: 278-84.
5. Moshage H, Kok B, Huizenga JR, Janson LM. Nitrite and nitrate determinations in plasma: a critical evaluation. *Clin Chem* 1995; 41: 892-96.
6. Ricart- Jane D, Llobera M, Lopez-Tejero MD. Anticoagulants and other preanalytical factors interfere in plasma nitrite/nitrate quantification by Griess method. *Nitric Oxide* 2002; 6: 178-85.
7. Vaziri ND, Ni Z, Oveis F. Upregulation of renal and vascular nitric oxide synthase in young spontaneously hypertensive rats. *Hypertension* 1998; 31: 1248-54.
8. Himeno M, Ishibashi T, Nakano S, Furuya K, Kigoshi T, Uchida K, et al. A practical procedure for achieving a steady state of NOx concentration in plasma: with special reference to the NOx content of Japanese daily food. *Tohoku J Exp Med* 2003; 199(2): 95-110.
9. Sakuma R, Nishina T, Kitamura M. Deproteinizing methods evaluated for determination of uric acid in serum by reversed-phase liquid chromatography with ultraviolet detection. *Clin Chem* 1987; 33: 1427-30.
10. قاسمی ا، هدایتی م، خوش باطن ع. ارزیابی روشی ساده و سریع برای اندازه‌گیری نیتریک اکساید سرمی در میکروپلیت. مجله غدد درون ریز و متابولیسم ایران. ۱۳۸۴، دوره هفتم، ضمیمه شماره ۴: صفحات ۴۳۹ تا ۴۳۳.
11. Tanaka S, Yashiro A, Nakashima Y, Nanri H, Ikeda M, Kuroiwa A. Plasma nitrite/nitrate level is inversely correlated with plasma low-density lipoprotein cholesterol level. *Clin Cardiol* 1997; 20: 361-65.

12. Friedberg MA, Hinsdale ME, Shihabi ZK. Comparison of protein precipitation methods for sample preparation prior to proteomic analysis. *J Chromatogr A* 2004; 1023: 317-20.
13. Jiang L, He L, Fountoulakis M. Comparison of protein precipitation methods for sample preparation prior to proteomic analysis. *J Chromatogr A* 2004; 1023(2): 317-20.
14. Cortas NK, Wakid NW. Determination of inorganic nitrate in serum and urine by a kinetic cadmium-reduction method. *Clin Chem* 1990; 36: 1440 –43.
15. Romitelli F, Santini SA, Chierici E, Pitocco D, Tavazzi B, Amorini AM, et al. Comparison of nitrite/nitrate concentration in human plasma and serum samples measured by the enzymatic batch Griess assay, ion-pairing HPLC and ion-trap GC–MS: The importance of a correct removal of proteins in the Griess assay. *J Chromatogr B* 2007 [In press].
16. Green, LC, Wagner DA, Glogowski J, Skipper PL, Wishnok JS, Tannenbaum SR. Analysis of Nitrate, nitrite, and [¹⁵N] nitrate in biological fluids. *Anal Biochem* 1982; 126: 131-8.

Archive of SID